

ex. ř., poněvadž tak mohli dokázat, že žalované spořitelně, jakožto vymáhající věřitelce ani nárok na vydání věcí nepřisluší. Postup, který žalobci volili, byl tudíž správný. Ve věci samé nelze sdíletí názor odvolacího soudu, že žalobci jsou jen schovately zabaveného obilí. Podle zjištění bylo obilí sklizené žalobci na polích manželů R-ových v odhadní ceně přes 20.000 Kč s jich souhlasem svezeno na pozemek žalobců a bylo ujednáno, že žalobci je převezmou na svou pohledávku 14.060 Kč a že z obilí dostane část v ceně asi 6.000 Kč matka dlužníků za zápujčku, již dala manželům R-ovým v stejné výši. Z toho plyne, že jest prokázán i právní titul (plnění na místě placení), i způsob nabytí, odevzdání, a že jsou tudíž splněny podmínky vzniku vlastnického práva, takže žalobci nabyli vlastnictví obilí, které jim bylo odevzdáno na úhradu jejich pohledávky, ježto jde o zastupitelné věci téže jakosti, které mohou býti odděleny od toho, co jim bylo dáno do uschování pro matku (§§ 414 a 415 obč. zák.). Zbývá tedy ještě námitka odporovatelnosti právního jednání, kterým žalobci vlastnictví nabyli. Touto námitkou se odvolací soud při svém právním názoru na věc vůbec nezabýval, takže odvolání v tomto směru zůstalo nevyřízeno.

Čís. 12187.

Obchodník s drogami nemá zásadně povinnost, by dal vždy zboží také přezkoumat chemickým odborníkem, zda není škodlivé.

(Rozh. ze dne 15. prosince 1932, Rv I 1350/31.)

Žalobce pěstoval chov norků, pro něž kupoval u žalovaného drogisty kostní moučku. Ježto zvířata po požití koupeného přípravku pošla, domáhal se žalobce na žalovaném náhrady škody. Procesní soud první stolice uznal žalobní nárok co do důvodů z polovice po právu, odvolací soud neuznal žalobní nárok důvodem po právu.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Vychází-li se ze skutkového zjištění odvolacího soudu, že žalovaný neprodal dovolateli kostní moučku jím požadovanou, že prohlásil, že nemá kostní moučku, nýbrž pícní vápno, které již po několik let prodává ke krmení domácích zvířat, že žalovaný nevěděl, že zboží jest určeno pro krmení norků, a že mu nebyla známa jeho škodlivost, jest přisvědčiti právnímu názoru odvolacího soudu, že žalovaného nestihá zavinění na škodě. Lze přisvědčiti dovolateli, že měl nárok, aby dostal zboží neškodlivé. Nestalo-li se tak, není tím ještě opodstatněn nárok na náhradu škody, neboť i podle § 932 i podle § 1295 obč. zák. jest předpokladem tohoto nároku zavinění. To dovolatel vycítil a založil nárok na náhradu škody na tom, že mu žalovaný prodal něco jiného, než žádal, a že ho na to neupozornil, ačkoliv věděl, že dovolatel potřebuje zboží ke krmení norků. Než odvolací soud má za zjištěný pravý opak. V pouhé okolnosti, že žalovaný jako drogist prodal dovolateli škodlivý

prášek pícní, nelze spatřovati jeho zavinění. Dovolatel sám tvrdil, že drogistka jako pouhý obchodník s drogami nemá potřebných znalostí, by zjistil, zda zboží obsahuje škodlivé součástky. Soudy nižších stolic je zjištěno, že teprve dlouho trávající nákladné vyšetřování zboží zjistilo jeho škodlivost. Nelze zajisté tvrditi, že obchodník s drogami má zásadní povinnost, by dal vždy také zboží přezkoumávati chemickým odborníkem, a dovolatel to také ani netvrdil. Taková povinnost se neukládá ani obchodníku s potravinami nebo požívatinami určenými pro lidi. Nestihá-li tudíž žalovaného vina na škodě, postrádá náhradní nárok dovolatelův právního podkladu.

Čís. 12188.

Odklad zaplacení závdavku na několik týdnů po uzavření smlouvy není právně možný.

(Rozh. ze dne 15. prosince 1932, Rv I 1372/31.)

Žalobce domáhal se na žalovaném zaplacení 1.000 Kč, tvrdě, že žalovaný koupil od něho dne 22. listopadu 1928 benzinový motor a že se do 1. ledna 1929 zavázal zaplatiti jako závdavek 1.000 Kč. P r o c e s n í s o u d p r v é s t o l i c e uznal podle žaloby, o d v o l a c í s o u d žalobu zamítl.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Jádrem sporu jest otázka, zda zažalovaných 1000 Kč mělo býti závdavkem ve smyslu § 908 obč. zák., či splátkou na kupní cenu. Podle objednacího listu se žalovaný zavázal, že kupní cenu zaplatí závdavkem 1.000 Kč do 1. ledna 1929, zbytek s úroky pak v době od obdržení stroje do 30. března 1930 ve dvou splátkách, 2.000 Kč 1. května 1929 a 1.800 Kč do 30. března 1930. Poněvadž podle § 908 obč. zák. jest závdavkem to, co se dává při uzavření smlouvy napřed jen na znamení, že smlouva byla uzavřena, nebo jako jistota, že smlouva bude splněna, — není-li zvláštní úmluvy — v souzeném případě však sporných 1.000 Kč nebylo složeno hned, nýbrž mělo býti zaplaceno až 1. ledna 1929, tedy po více než pěti týdnech, zdálo by se, že nešlo o závdavek v technickém smyslu, nýbrž o splátku. Tomu by nasvědčovalo i ustanovení objednacího listu, že nedodržením kterékoli ze sjednaných platebních podmínek jest ihned splatná celá kupní cena i s příslušenstvím. Odporuje tomu však zase doslov sedmého bodu podmínek, podle něhož při nemožnosti, dodržeti ujednané platební podmínky, propadá složený závdavek beze sporu ve prospěch firmy jako náhrada. Z objednacího listu nelze tedy bezpečně posouditi, co vlastně strany zamýšlely. Nelze to dovoditi ani z korespondence. Uváží-li se však, že žalobce žaluje výslovně o závdavek, že v řízení v prvé stolicí důsledně trval na tom, že jde o závdavek, zejména i při ústním jednání dne 22. února 1930, kde uvedl, že 1.000 Kč mělo býti složeno hned při uzavření smlouvy a že ža-